

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA**

Warszawa, dnia 14 stycznia 2009 r.

Druk nr 434

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu, my niżej podpisani senatorowie wnosimy o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

zmieniającej ustawę o samorządzie gminnym.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniamy senatora Mieczysława Augustyna.

W załączeniu przekazujemy projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

(-) Łukasz Abgarowicz	(-) Antoni Motyczka
(-) Mieczysław Augustyn	(-) Krzysztof Piesiewicz
(-) Stanisław Bisztyga	(-) Jan Rulewski
(-) Barbara Borys-Damińska	(-) Władysław Sidorowicz
(-) Piotr Głowski	(-) Mariusz Witczak
(-) Paweł Klimowicz	(-) Marek Ziółkowski
(-) Zbigniew Meres	

Ustawa
z dnia 2009 r.
zmieniająca ustawę o samorządzie gminnym

Art. 1.

W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)^[1] art. 5b otrzymuje brzmienie:

"Art. 5b.1. Gmina podejmuje działania na rzecz wspierania i upowszechniania idei samorządowej wśród mieszkańców gminy, w tym zwłaszcza wśród młodzieży i osób starszych.

2. Rada gminy na wniosek zainteresowanych środowisk może wyrazić zgodę na utworzenie młodzieżowej rady gminy lub gminnej rady seniorów, mającej charakter konsultacyjny.

3. Rada gminy, powołując młodzieżową radę gminy lub gminną radę seniorów, nadaje jej statut określający tryb wyboru jej członków i zasady działania."

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

^[1] Zmiany wymienionej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111.

Uzasadnienie projektu

Wzrost udziału osób starszych w całej populacji (w 2030 r. co trzeci Polak będzie miał ponad 50 lat) wymaga znalezienia najlepszych sposobów wykorzystania potencjału wiedzy, doświadczenia i energii seniorów. Mimo wysiłków rządu zmierzających do przywrócenia osób w wieku emerytalnym na rynek pracy, mobilizującego systemu emerytalnego, nowych instrumentów rynku pracy, programu kształcenia ustawicznego itd., wciąż brakuje bodźców do zapewnienia odpowiedniego poziomu uczestnictwa seniorów w życiu społecznym. Nic bowiem nie zapewni lepiej realizacji aspiracji i praw osób starszych jak partycypacja w podejmowaniu decyzji, które ich dotyczą. Zapadają one najczęściej na poziomie samorządu gminnego.

W obrębie wspólnot gminnych działa bardzo wiele organizacji skupiających seniorów lub działających na ich rzecz. Z inicjatywy tych stowarzyszeń oraz woli władz niektórych – na ogół dużych – gmin powstało w kraju już kilkanaście rad seniorów. Są one reprezentacją środowiska seniorów społeczności lokalnych i jako organ doradczy, zyskują wpływ na politykę lokalną, podejmują też ważne inicjatywy pozwalające wykorzystać rosnący potencjał intelektualny seniorów. Dzięki tym radom ożywia się działalność organizacji seniorskich, powstają też nowe. To ważne, bo zaangażowanie społeczne osób starszych w Polsce jest dwu- trzykrotnie niższe niż w społeczeństwach zachodnioeuropejskich.

Niestety funkcjonujące już rady seniorów, to wciąż nieliczne przykłady ożywienia środowisk seniorskich i docenienia roli osób starszych w swoich miejscowościach. Intencją ustawy jest upowszechnienie tej formy reprezentacji społecznej i partycypacji seniorów w życiu wspólnot samorządowych. Jest to konieczne, jeśli mamy zamiar budować społeczeństwo przyjazne dla wszystkich pokoleń, bez dyskryminacji, z nastawieniem na uczestnictwo i rozwój społeczeństwa obywatelskiego.

Inicjatywa powołania rady seniorów leżałaby po stronie organizacji obywatelskich działających w środowisku osób starszych lub działających na ich rzecz. Zakres uprawnień i sposób funkcjonowania rady określałaby swobodnie rada gminy, biorąc pod uwagę głosy środowiska seniorskiego oraz dobro wspólnoty. Gminna rada seniorów stałaby się miejscem dialogu międzypokoleniowego, ośrodkiem wpływu ludzi trzeciej generacji na sprawy, które ich najbardziej dotyczą.

Należy podkreślić, że z inicjatywą tej nowelizacji wystąpił Parlamentarny Zespół ds. Osób Starszych, po konsultacji z przedstawicielami funkcjonujących rad seniorów.

T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
